



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2875/05
22.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Ljiljane Ivković - Jovanović, Slobodana Spasića, Nadežde Radević i Zvezdane Lutovac, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Države SRJ, Vojske Jugoslavije, VP-bb BB sa sedištem u VV, koju zastupa Vojni pravobranilac u Beogradu - Odeljenje u Nišu i tužene Republike Srbije, MUP RS - OUP-a u VV, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi naknade štete, odlučujući o reviziji prvotuzene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.broj 2461/02 od 11.12.2002. godine, u sednici veća održanoj dana 22.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tužene Države SRJ, Vojske Jugoslavije izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.broj 2461/02 od 11.12.2002. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Preševu P.broj 129/01 od 5.7.2002. godine, obaveze su tužene da tužiocu na ime naknade štete solidarno isplate i to: na ime oštećenja hotela iznos od 341.628,90 dinara, sa zateznom kamatom od 11.11.2000. godine pa do isplate, kao i da na ime polomljenog i nestalog inventara, utrošene električne energije i ogrevnih drva i izmakle koristi plate solidarno iznos od 594.807,62 dinara sa zateznom kamatom od 19.11.2001. godine pa do isplate. Obavezane su tužene da solidarno isplate tužiocu na ime troškova parničnog postupka iznos od 124.500,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž.broj 2461/02 od 11.12.2002. godine odbijene su kao neosnovane žalbe tuženih izjavljene protiv navedene prvostepene presude Opštinskog suda u Preševu.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom prvooznačena tužena pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa članom 491. stav 4. sada važećeg zakona o parničnom postupku, revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, na koje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje se ukazuje u reviziji, jer dati razlozi o odlučnim činjenicama nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je vlasnik hotela GG. Ovaj hotel sadrži restoran u podrumu, tri sprata i stanski deo. Ima deset soba za noćenje, nekoliko kupatila i više manjih pomoćnih prostorija. Hotel je posedovao kompletan inventar za restoran, noćenje gostiju i poslovao je neposredno pre proglašenja ratnog stanja. Početkom aprila meseca 1999. godine ušli su u ovaj hotel pripadnici OUP-a u VV i tu su boravili sve do 24.04.1999.godine. Po napuštanju hotela ostao je njihov magacin koji je čuvan od strane pripadnika OUP-a u VV sve do 12.06.1999. godine, kada su se u isti hotel uselili pripadnici vojske Jugoslavije i tu boravili do 26.08.1999. godine. Prilikom ulaska pripadnika OUP-a u VV u hotel vlasništvo tužioca, nije sačinjen zapisnik o primopredaji hotela između vlasnika i OUP-a u VV, niti je kasnije sačinjen zapisnik po ulasku pripadnika vojske Jugoslavije. Nakon napuštanja hotela od strane pripadnika Vojske Jugoslavije, hotel je ostao u haotičnom stanju. Iz hotela su odnete određene stvari, a neke su uništene, što je konstatovano u zapisniku radi obezbeđenja dokaza Er.23/99 od 30.08.1999. godine. Pripadnici tuženih su prilikom boravka u hotelu koristili ogrevna drva koja su se nalazila u ostavi za drva u samom hotelu u količini od 20 m³, a koristili su i električnu energiju. Zbog toga što hotel nije koristio 5 meseci i 2 dana tužilac je imao izmaklu korist u iznosu od 405.163,40 dinara prema cenama na dan veštačenja 19.11.2001. godine. Sve ukupna šteta po navedenim osnovima utvrđeno je da iznosi 594.807,62 dinara. Za dovođenje hotela u prvobitno stanje potrebni su određeni zidarski, stolarski, staklorezački, bravarski i ostali radovi čija je cena prema nalazu veštaka građevinske struke od 11.11.2000. godine sve ukupno 341.628,90 dinara.

Na osnovu navedenih činjenica, pravilan je pravni zaključak sudova nižegstepena da tužilac osnovano od tuženih zahteva da mu solidarno plate na ime oštećenja hotela, kao i na ime polomljenog i nestalog inventara, utrošene električne energije i ogrevnih drva, te izmakle koristi iznose naznačene u izreci prvostepene presude. Dosuđeni iznosi po iznetim osnovima predstavljaju potpunu naknadu kako obične štete tako i izmakle koristi. Pravilno je primenjeno materijalno pravo iz člana 172. i člana 206. ZOO kada je tužbeni zahtev tužioca usvojen, te odlučeno kao u izreci prvostepene presude za takvu odluku nižestepeni sudovi su dali valiane razloge koje prihvata i

nao u izreci prvostepene presude. Za takva sudaka izostepeni sudovi su dali važane razloge koje primvata i revizijski sud, tako da se u reviziji prvooznačene tužene neosnovano ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava.

Neosnovano prvotužena u reviziji ističe da se nastala šteta ne može pripisati prvotuženoj, jer sud nije utvrdio da li je šteta nastala po napuštanju jedinica drugooznačene tužene. Propustom prvotužene nije sačinjen zapisnik kada su početkom juna meseca u hotel ušli pripadnici Vojske Jugoslavije, po iselenju policije iz hotela, u kome bi se konstatovalo stanje u kome se hotel nalazio sa inventarom. Zapisnik o primopredaji hotela između vlasnika i OUP-a u VV nije sačinjen ni prilikom ulaska pripadnika OUP-a u VV u pomenuti hotel početkom aprila 1999. godine. Zbog toga su tužene u obavezi da tužiocu solidarno naknade štetu nastalu na objektu - hotelu, usled nedostatka domaćinskog ponašanja pripadnika tuženih u pomenutom objektu, zbog čega je ta šteta i nastala.

Prema odredbama člana 385. stav 3. Zakona o parničnom postupku, revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tako da nisu mogli biti predmet ocene revizijskog suda ostali navodi revizije koji se svode na ocenu izvedenih dokaza i na osporavanje pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja.

Na osnovu navedenog, primenom člana 393. ZPP, u vezi sa članom 491. sada važećeg ZPP-a, revizija je kao neosnovana odbijena.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

MZ